

Република Србија
УПРАВНИ СУД
15 У 18422/10
24.11.2011. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Душице Маринковић, чланова већа, са судским саветником Весном Чогурић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби Министарства одбране Републике Србије, Сектора за материјалне ресурсе, Управе за снабдевање, поднетој против решења Управе за јавне набавке Републике Србије, Комисије за заштиту права, ради поништаја решења бр. ... од ... године, у предмету јавне набавке, у нејавној седници већа одржаној дана 24.11.2011. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Оспореним решењем, у ставу 1. диспозитива, усваја се захтев за заштиту права подносиоца захтева А. д.о.о. из Н. С. и у целини поништава преговарачки поступак, без објављивања јавног позива за јавну набавку добара – набавка стоматолошких апарата за потребе Универзијаде, ... бр. ... (инт. бр. ...), наручиоца Републике Србије, Министарства одбране, Сектора за материјалне ресурсе – Управе за снабдевање из Б, у делу који се односи на партију 1, док се у ставу 2. диспозитива решења, обавезује наручилац Република Србија, Министарство одбране, Сектор за материјалне ресурсе – Управа за снабдевање из Б, да подносиоцу захтева А. д.о.о. из Н. С., надокнади трошкове поступка заштите права у износу од ... динара, у року од 15 дана од дана пријема решења.

Тужилац тужбом поднетом Управном суду 02.03.2010. године, оспорава законитост решења туженог органа, са свих законом прописаних разлога и предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

У поступку претходног испитивања тужбе, Управни суд је нашао да је

тужба изјављена од неовлашћеног лица, односно, да тужилац нема активну легитимацију у овом спору.

Одредбом члана 11. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09) је прописано да тужилац у управном спору може да буде физичко, правно или друго лице, ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону засновани интерес.

У конкретном случају је очигледно да се оспореним решењем, којим је усвојен захтев за заштиту права подносиоца захтева А. д.о.о. из Н. С. и у целини поништава преговарачки поступак без објављивања и јавне набавке добара – набавке стоматолошких апарата за потребе Универзијаде, ... бр. ... (инт. бр. ...), наручиоца Републике Србије, Министарства одбране, Сектора за материјалне ресурсе – Управе за снабдевање из Б, у делу који се односи на партију 1, овде тужиоца, не дира у његово субјективно право или правни интерес заснован на закону. Због тога, тужилац се не може сматрати субјектом из чл. 11. ст. 1. Закона о управним споровима, односно тужилац не може имати активну легитимацију за покретање управног спора, јер је исти наручилац посла.

Како је у овој правној ствари тужбу поднело Министарство одбране Републике Србије, Сектор за материјалне ресурсе – Управа за снабдевање из Б, а оспореним решењем није одлучено о његовом праву, нити је повређен његов на закону заснован интерес, Управни суд је нашао да именовани не може бити тужилац у управном спору, односно у смислу цитиране законске одредбе, нема правни интерес за подношење тужбе против оспореног решења.

Са изложеног, Управни суд је, применом одредбе члана 26. став 1. тачка 4., у вези става 2. истог члана Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 24.11.2011. године, 15 У. 18422/10

Записничар
Весна Чогурић,с.р.

Председник већа – судија
Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СК/11